

Arrest

nr. 185 148 van 5 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 mei 2016 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf (type D).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 juli 2016 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. GEES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 maart 2016 vraagt de verzoekende partij een tweede visum lang verblijf aan bij de Belgische ambassade te Teheran (Iran).

Op 27 mei 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) de beslissing tot weigering van afgifte van een visum lang verblijf (type D). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende beslissing toe:

*“Op verzoek van [...] heeft de Ambassade van België/het Consulaat-generaal van België/ het Consulaat van België in Teheran,
Kennis gegeven aan*

[...]

Van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum genomen krachtens artikel/de artikelen

- Van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985*
- Van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*

Op de datum van 27/05/2016

Door [...]

Zoals deze is meegedeeld aan de post op de datum van 27/05/2016

[...]

Comment: Nous avons pris une première décision de rejet dans ce dossier pour procuration à manage produit après le mariage. La légalité de l'acte de mariage avait été mise en question.

Actuellement, la requérante produit un deuxième acte de mariage. Le mariage aurait eu lieu en Iran. Les dates de mariages sont identiques sur mes deux documents.

Où a eu lieu le mariage en Iran ou en Afghanistan ? Si le mariage a eu lieu en Iran (en présence des époux ?), pourquoi produire un acte de mariage conclu auprès de la Cour Suprême afghane à la même date et par procuration ?

Quelle est le bon acte de mariage ?

Il y a lieu d'apporter des réponses claires concernant le mariage des intéressés. A défaut, nous prendrons une nouvelle décision de rejet.

Voor de minister :[...]"

Het is tegen voormelde motieven dat de verzoekende partij middelen ontwikkelt in haar verzoekschrift.

2.2. In de nota met opmerkingen betwist de verwerende partij dat dit de beslissing van 27 mei 2016 is. De verwerende partij stelt dat: *“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat voor zover verzoeksters kritiek gericht is tegen de beslissing tot uitstel met het oog op bijkomende documenten en/of inlichtingen van 11 mei 2016, dit niet de thans bestreden beslissing betreft. Verzoekster kan derhalve in huidige procedure niet op dienstige wijze grieven ontwikkelen tegen een andere beslissing dan diegene die thans wordt aangevochten, zodat het eerste middel is die mate onontvankelijk is. In de thans bestreden beslissing, gedateerd op 27 mei 2016, worden immers geen vragen gesteld, zodat verzoeksters betoog dat “de bestreden beslissing (...) een loutere vraagstelling (betreft)” in feite faalt.”* Vervolgens verweert de verwerende partij zich op de motieven van de beslissing, waarvan zij stelt dat dit de beslissing van 27 mei 2016 is. Deze beslissing voegt zij niet toe aan haar nota met opmerkingen.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij naar aanleiding van het verzoekschrift van de verzoekende partij en het stuk dat zij als beslissing toevoegt, contact opgenomen heeft met de Belgische diplomatieke post die verantwoordelijk is voor de kennisgeving van de beslissing van 27 mei 2016 aan de verzoekende partij. De verwerende partij vraagt op maandag 18 juli 2016 om 18u09 uitdrukkelijk aan de Belgische ambassade te Teheran: *“Kan je mij de betekende beslissing doorsturen?”* Op dinsdag 19 juli om 8u53 antwoordt de contactpersoon op de Belgische ambassade te Teheran: *“In bijlage de ondertekende kennisgeving van weigering [...]”* Als antwoord op voormeld e-mailbericht antwoordt de verwerende partij: *“Ik heb jouw e-mail goed ontvangen. Bedankt hiervoor. Om ons te verdedigen tegen het beroep ingediend tegen onze beslissing, kun jij mij ook het bewijs doorsturen dat de motivatie van de weigeringsbeslissing van 27/05/2016 werd betekend en niet het uitstel van 11/05/2016?”* Op woensdag 20 juli 2017 om 8u34 antwoordt de contactpersoon op de Belgische ambassade te Teheran als volgt: *“Onze werkwijze in THR:*

Het enige document dat wij laten ondertekenen door de aanvrager is de uiteindelijke beslissing ; in dit geval de XX die we toekregen op 27/05.

Tenzij foutieve vermelding in Visanet, maar anders toont Visanet aan dat wij slechts 1 eindstatuut binnenkregen voor dit dossier cfr print screen opvolging statuten: LI/AN/HA/XX

Alle andere beslissingen die jullie doorsturen (HA/IF) worden ofwel per mail, ofwel telefonisch meegedeeld aan de aanvrager ; in dit geval werd de HA die we op 11/05 ontvingen (cfr print out) op

12/05 aan de aanvrager meegedeeld, en op 26/05 heb ik jullie het antwoord van de aanvrager op de HA meegedeeld per mail.

Ik kan je dus bevestigen dat wij de HA van 11/05 niet afgeprint hebben en niet aangeboden hebben ter ondertekening aan de aanvrager."

Ter terechtzitting van 22 februari 2017 wordt aan de verwerende partij gevraagd wat de betekenis is van de afkortingen in voormeld e-mailbericht. De verwerende partij geeft aan dat ze dit niet weet.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt enkel dat de verwerende partij op 30 mei 2016 aan de verzoekende partij een beslissing betekend heeft, maar uit de stukken van het administratief dossier kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat de effectieve motieven van de beslissing van 27 mei 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht werden. Het komt toe aan de verwerende partij om te bewijzen dat de correcte beslissing aan de verzoekende partij werd betekend, gelet op de stukken van het verzoekschrift.

Een beslissing waarbij op individuele wijze een element van de juridische positie van een persoon wordt bepaald of gewijzigd, is hem slechts tegenwerpelijk wanneer ze hem wordt betekend, ook al legt geen uitdrukkelijk voorschrift de individuele aanzegging op (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge*, die Keure, 1996, nr. 459). De *in casu* bestreden beslissing, waarbij de afgifte van een visum lang verblijf (type D) wordt geweigerd, moest bijgevolg aan de verzoekende partij worden betekend.

Een overheidsakte is slechts rechtsgeldig betekend als alle relevante elementen van de beslissing ter kennis van de betrokkene zijn gebracht, met andere woorden als de belanghebbende is ingelicht over alle wezenlijke bestanddelen van de beslissing (RvS 8 maart 1993, nr. 42.154). De betekende overheid mag ook onder een andere vorm kennis geven, zoals door middel van een brief waarin de strekking van de beslissing weergegeven wordt. Zo moet de betekening van een beslissing die formeel gemotiveerd dient te worden, niet alleen de beslissing zelf maar ook de redenen voor die beslissing omvatten. Wanneer een beslissing gemotiveerd moet zijn, maakt die motivering formeel deel uit van de beslissing, zodat de beslissing slechts regelmatig is aangezegd aan de belanghebbende indien kennis wordt gegeven niet alleen van het beschikkend gedeelte van de beslissing maar ook van de redengeving ervan (o.c., nr. 461). *In casu* is de bestreden beslissing een beslissing die gemotiveerd moet zijn, namelijk op basis van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en op basis van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In casu omvatte de betekening niet de volledige inhoud van de beslissing van 27 mei 2016, slechts een vraagstelling die door de verwerende partij gesteld werd. Het betreft een voorbereidend stuk. Bijgevolg dient de verwerende partij de volledige beslissing van 27 mei 2016 aan de verzoekende partij te betekenen. Zolang niet alle motieven van de beslissing van 27 mei 2016 aan de verzoekende partij betekend worden, kan de beroepstermijn nog niet ingaan (RvS 27 januari 2006, nr. 154.223), daar deze pas ingaat bij kennisgeving van de motieven (RvS 8 maart 1993, nr. 42.154; RvS 17 juni 2004, nr. 132.571).

Een beroep ingesteld vooraleer de beroepstermijn begint te lopen is om die reden niet ontvankelijk (o.c., nr. 418 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Aangezien een onvolledigheid in de kennisgeving van de motieven van de bestreden beslissing de verzoekende partij ertoe gebracht heeft nu reeds beroep in te dienen, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS